

ściach świata. Hindusi, Chińczycy i Murzyni, podobnie jak i narody europejskie, składają Namiestnikowi Chrystusowemu życzenia i podarki.

„Osservatore Romano“ donosi, że niedawno królewska para murzyńska z Togo przysłała Ojcu św. artystycznie ozdobioną szkatułkę z listem gratulacyjnym. Gubernator chińskiej prowincji Tsining pisze w swoim liście: „Ja, Jangtacy, kierownik prowincji Tsining, w Republice Chińskiej, przesyłam ten swój hołd Zwierzchnikowi Kościoła rzymskiego. Wielkie niebo zesała na nas wiele plag i nawiedziło głodem i chłodem kilkaset tysięcy mieszkańców obojga płeć w naszej prowincji. Obecnie otrzymałem za pośrednictwem biskupa tego wikarjatu Tchangtchinleang, który powrócił do swej rezydencji pieniądze, jakie Ty, Zwierzchnik tej religii, przysłałeś nam do tej skromnej prowincji dla złagodzenia głodu. Widzimy w tem, jak miłosierdzie katolickie i wielka dobroć Władcy tej religii służą wszystkiemu narodowi i ich cierpieniom. Listem tym chcę wyrazić podziękowanie moje i wszystkich mieszkańców prowincji i wołam ze czcią: „Niech żyje przez wieczność całą Władca religii katolickiej! Niech żyje na wieki Bóg!“ List zawiera podpisy gubernatora i dziesięciu najwybitniejszych obywateli.

Nie mniej godne uwagi jest pismo gubernatora z Fongtchin, które brzmi:

„O Księżę religii katolickiej, okaz łaskawość i odczytaj ten list. Z powodu stosunków naszych z Ameryką i Europą mamy pewne korzyści, jednakże z religii Twojej czerpiemy jeszcze więcej. Jest ona już bardzo rozpowszechniona wśród nas i coraz więcej Chińczyków przyjmuje tę wiarę. Wydaje się nam bowiem, że twoja wiara jest Panią i Kierowniczką wszystkich innych i że wszystkie narody prowadzi do szczęścia. I ja również osiągnąłem tę wiarę i wyznaję ją z całego serca. Tobie, Księżciu świętej religii, życzymy wszelkiego błogosławieństwa. — Honokekiem, gubernator prowincji Fongtchin.“

Marjawityzm upada. W związku z toczącym się obecnie w stolicy procesem w głośniejszej sprawie przywódcy marjawitów „arcybiskupa“ Kowalskiego, jeden z wyższych prokuratorów, który prowadził studja nad kwestją marjawiacką, wypowiedział następujące poglądy: Dane statystyczne z roku 1927 i 28 wykazują, że sekta marjawiacka w Polsce znajduje się obecnie na wymarcu. Marjawici koncentrują się dziś już zaledwie w kilku ośrodkach jak Płock i Zgierz. Wyciągnięcie wniosków ze sprawy Kowalskiego o konieczności zastosowania sankcyj wobec tego ruchu jest z wymienionych powodów dziś już nierzeczowe (?). Jest rzeczą charakterystyczną, że wraz z zanikiem rozpowszechniania się marjawityzmu, dał się zaobserwować daleko idący upadek materialny gmin marjawiackich w Polsce. Wydziały sądów cywilnych otrzymały w ostatnich czasach liczne skargi, wynikiłe z niezapłacenia należności wekslowych, przez wielu przywódców gmin marjawitów.

Nowa encyklika Ojca św. Tuż przed świętami Bożego Narodzenia pojawiła się encyklika Ojca św. „Mens nostra“, poświęcona rekolekcjom zamkniętym. A oto znów w dniu 23 b. m. ogłoszoną została nowa encyklika papieska, zaczynająca się od słów: „Quinquagesimo anno“. („W pięćdziesiątym roku“).

Wydana została, jak już jej pierwsze słowa wskazują, z okazji 50-lecia kapłaństwa Ojca św. Główną jej treść jednak stanowią najważniejsze wyda-